

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบลยะรัง

1. ด้านเกษตรกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	ฟาร์มศรีวังสา	นายมะรอนิง ซอแนะ	ม.2 ต.ยะรัง
2	เกษตรกร ปรากฏชาวบ้าน	นายมะเต กิโตะ	ม.6 ต.ยะรัง
3	เกษตรกรปลูกส้มโอปุโก	นายอับดุลรอเซะ โตะเจ๊ะ	ม.6 ต.ยะรัง

2. ด้านหัตถกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การประดิษฐ์รถจากเศษไม้	นายมะรอนิง ติโรแม็ง	ม.6 ต.ยะรัง
2	การประดิษฐ์เครื่องดนตรีจากไม้ไผ่ (จาปิง)	นายยูโซะ กานิง	ม.2 ต.ยะรัง

3. ด้านอุตสาหกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การทำข้าวเกรียบ (กือโปะ)	นายดีอราแม ประดู่	ม.6 ต.ยะรัง
2	การทำลูกหยีแปรรูป	นางปารีต๊ะห์ สือนิ	ม.4 ต.ยะรัง
3	การตีมีด บินยามานิส	นายฮัมดี วาเล็ง	ม.5 ต.ยะรัง

4. ด้านศิลปกรรม จิตรกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การเขียนคัดลายมือภาษาอาหรับ (ค็อต)	นายกอมารุสซามัน เต๊ะเต็ง	ม.5 ต.ยะรัง

5. ด้านภาษาและวรรณกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การขับร้องบทเพลงอนาซีด	นายนิฮ์สมี เฮ็งเปีย	ม. 6 ต.ยะรัง
2	ภาษายาวี	ประชาชนทั่วไป	ต.ยะรัง
3	ภาษารูมี	ประชาชนทั่วไป	ต.ยะรัง

6. ด้านการแพทย์ไทย

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การรักษาพยาบาลแบบพื้นบ้าน	นายชะอับดุลเราะห์มาน อาเย๊ะแซ	ม.5 ต.ยะรัง
2	การรักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก	นายอิสมาแอ แซมะแซ	ม.5 ต.ยะรัง

1. ด้านเกษตรกรรม

ฟาร์มศรีวังสา

เจ้าของคือ นายมะรอนิง ซอแนะ อายุ 54 ปี ผู้ใหญ่บ้าน/ปราชญ์ชาวบ้าน ศูนย์เรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “ฟาร์มศรีวังสา” แปลงโคกหนองนาโมเดลบ้านยี่อแร ต.ยะรัง อ.ยะรัง จ.ปัตตานี สำหรับจุดเด่นของศูนย์เรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบ้านยี่อแร ฟาร์ม “ศรีวังสา” จะเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับทุกคนในชุมชนแล้ว ที่แห่งนี้ยังเป็นศูนย์รวมในการบ่มเพาะหัวใจของความรักถิ่นฐานบ้านเกิด จากความหมายของชื่อฟาร์ม “ศรีวังสา” ที่แทรกความสำคัญของประวัติศาสตร์เมืองยะรัง อาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ในอดีตกว่า 1,400 ปีที่ผ่านมา ตลอดจนความพยายามในการพัฒนาที่ดินทำกิน เพื่อดึงดูดลูกหลานเยาวชนให้มีอาชีพ ทำมาหากินในถิ่นฐานเดิม ไม่ต้องออกไปขายแรงงานราคาถูก แต่ขาดศักดิ์ศรีในเมืองใหญ่

ปราชญ์ชาวบ้าน

เจ้าของคือนาย มะเด กิโตะ เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านเกษตรกรรม การทำเกษตรแบบผสมผสาน ที่สวนทุเรียนแปลงใหญ่ มีการปลูกผลไม้หลากหลายชนิด เช่น ทุเรียน มะละกอฮอลแลนด์ ส้มโอปูโก

การปลูกส้มโอปูโก

เจ้าของคือนายอับดุลรอเซ๊ะ โตะเง๊ะ เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถทางการเกษตร ส้มโอปูโกเป็นส้มโอที่มีชื่อเสียงและเอกลักษณ์ ของอำเภอยะรัง เป็นพันธุ์ที่กลายมาจาก การปลูกด้วยเมล็ด ลักษณะเด่นของส้มโอพันธุ์นี้ คือ ผลมีลักษณะทรงกลมมีจุก เปลือกบาง เนื้อนุ่ม มีสีแดง ทับทิม เมล็ดเล็กและมีจำนวนน้อยมาก รสชาติหวาน หอม และมีขนคล้ายกำมะหยี่ปกคลุมทั่วทั้งผลและใบ

2. ด้านหัตถกรรม

การประดิษฐ์รถจากเศษไม้

เจ้าของคือ นาย มะระอปี แตรอแม็ง เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะทางการประดิษฐ์ สามารถต่อ ประกอบเศษไม้ให้เป็นของเล่นต่างๆ เช่นการประดิษฐ์รถจากเศษไม้

การประดิษฐ์เครื่องดนตรีโบราณจากไม้ไผ่ (จาปิง)

เจ้าของคือ นายยูโซะ กานิง มีความสามารถในการทำ จาปิง เครื่องดนตรีพื้นบ้าน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เกือบจะเลือนหายไปจากความทรงจำของชาวมลายู 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จาปิง เป็นเครื่องดนตรีที่ทำมาจากกระบอกไม้ไผ่ และมีความพิเศษเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถ ตี ตี และเคาะ ในเครื่องเดียว ให้เสียงซ้อง เสียงกลองเล็ก และกลองใหญ่ ผสมผสานเป็นท่วงทำนองที่น่าสนใจ ใช้เป็นเครื่องดนตรีสำหรับบรรเลงเพื่อความรื่นเริง คลายความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน และใช้บรรเลงประกอบการแสดง ซีละ ดิเกฮูลู มะโย่ง ร่องเง็ง และตือรี

3. ด้านอุตสาหกรรม

การทำข้าวเกรียบ (กือโปะ)

ข้าวเกรียบปลา ถือเป็นขนมขบเคี้ยวที่ได้รับความนิยมจากชาวบ้านเป็นอย่างมาก และนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย โดยข้าวเกรียบปลา มีวัตถุดิบหลักๆ ที่ใช้คือ ปลาหู ซึ่ง เป็นปลาที่ได้จากทะเลอันดามัน ส่วนสูตรข้าวเกรียบนั้น นายนายคือราแม่ ประดู่ เกษตรกรหมู่ที่ 6 ได้อาศัยภูมิปัญญาสมัยรุ่นคุณพ่อคุณแม่ ที่ทำข้าวเกรียบขายเป็นอาชีพ ซึ่งมันทำให้ได้ชิมซบและคลุกคลีกับข้าวเกรียบมาตั้งแต่เด็ก เปิดโรงงานผลิตและทอดข้าวเกรียบ ขายส่งไปตามสถานที่ต่างๆ

การแปรรูปลูกหยี

ลูกหยีเป็นผลไม้ป่าชนิดหนึ่ง มีรสเปรี้ยวอมหวาน เปลือกสีดำ เนื้อในสีแดงส้ม ต้นหยีมีมากในภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะที่อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี มีลักษณะพิเศษกว่าพื้นที่อื่น ๆ นางปาริต๊ะห์ สือนิ เกษตรกรหมู่ที่ 4 ตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ได้รวบรวมลูกหยีสด นำมาแปรรูป เป็นลูกหยีทรงเครื่อง ลูกหยีกวน และลูกหยีไร้เมล็ด

การทำขวานบินยามานิส

ลูกขวานต่อแซ หรือบินยามานิส ลูกขวานที่ คนปัตตานีดารุสลาม ใช้พกติดตัว ใช้งานได้สารพัดประโยชน์ ทั้งงานเกษตร งานป้องกันตัว แม้กระทั่งศตราภรณ์ ฯลฯ เป็นภูมิปัญญาแต่เดิมของชาวบ้านที่ปัจจุบันยังคงมีการผลิตอยู่อย่างแพร่หลายในพื้นที่หมู่ 5 ตำบลยะรัง

4. ด้านศิลปกรรม จิตรกรรม

การเขียนคัดลายมือภาษาอาหรับ (ค็อต)

เจ้าของภูมิปัญญาคือ นายกอมารุสซามัน เต๊ะเต็ง งานคือต้นนี้เป็นศิลปกรรมแขนงหนึ่ง พบได้ในทุก ๆ สถานที่ของชาวมุสลิม ตามมัสยิด สุสาน โรงเรียนสอนศาสนา จนกระทั่งตามบ้านคน บนข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ถือเป็นทัศนศิลป์ขั้นสูง เพราะมักเขียนเป็นพระนามหรือวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ชื่อศาสนา บันทึกความรู้ หรือข้อความอันเป็นประโยชน์ทั้งหลาย

5. ด้านภาษา

อักษรยาวี

คำว่า ยาวี นั้นมาจากคำว่า jawa หมายถึง ชาว นันเอง ทั้งนี้ก็เพราะชาวชวาได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานใน มะละกาและปัตตานี ได้นำอักษรอาหรับดัดแปลงมาเผยแพร่ และในที่สุดได้รับมาใช้ในชุมชนที่พูดภาษามลายู ปัตตานีมาช้านาน ปัจจุบันชาวมุสลิมในประเทศไทยที่พูดภาษามลายู นิยมใช้อักษรยาวีบันทึกเรื่องราวในศาสนา และการสื่อสารต่าง ๆ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนปอเนาะ หรือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

อักษรรูมี

อักษรรูมี (มลายู: tulisan rumi) คืออักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษามลายู ในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย บรูไน และสิงคโปร์ คำว่า "รูมี" นั้นแผลงมาจากคำว่า "โรมัน" (Roman) หมายถึงอักษรโรมัน คำว่า "อักษรรูมี" ในภาษามลายูจะหมายรวมถึงอักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษาอื่น ๆ เช่นภาษาตากาล็อกด้วย ส่วนในภาษาไทย "อักษรรูมี" หมายถึงอักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษามลายูเท่านั้น

การขับร้องบทเพลงอนาซีด

อนาซีด (Anasheed) คือ เพลงหรือบทขับร้องในภาษาอาหรับที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะการสรรเสริญพระเจ้า (อัลลอฮ์) นบีฮัมมัด หรือแง่มุมต่าง ๆ ของศาสนา เช่น ความดี ความเมตตา ความศรัทธา และจริยธรรม มักไม่มีเครื่องดนตรี ใช้เป็นการประสานเสียง ของนักร้องหลายๆ คน ประสานกัน

